

Historia przemysłu

- 1. Ewa
- 2. Promyk
- 3. DML
- 4. Pionier U3
- 5. Ramona
- 6. Rytm
- 7. Sonatina
- 8. Podhale
- 9. Polonez
- 10. Kos

Dwukilometrową trasę można pokonać w ok. pół godziny w tempie marszowym.

DIORA TESLA

polsko-czeska historia elektrotechniki

EWA, 1969 r. EVA (1969)

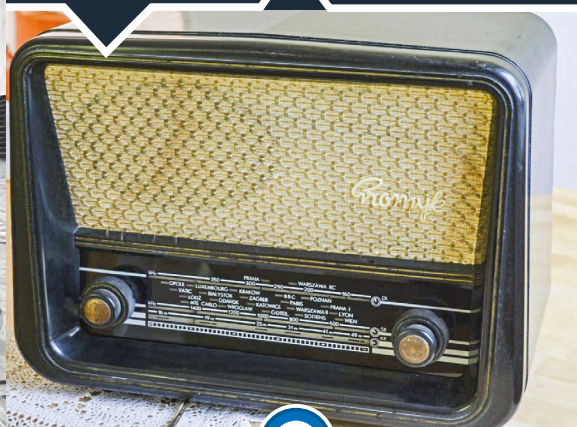

1

Odbiornik turystyczno-samochodowy. Jeden z pierwszych w Polsce radioodbiorników przenośnych z zakresem UKF. Od samego początku „Ewa” cieszyła się tak dużym popytem, że sprzedawano ją spod lady. W 1971 r. uznana za jeden z najlepszych produktów rynkowych. Jej kolejne modyfikacje wyszły w 1972 i 1974 r.

Přijímač pro turisty a motoristy. Jedno z prvních přenosných rádií v Polsku s pásmem UKV. Zájem o tento přístroj byl již od počátku tak velký, že se takřka okamžitě stal „podpultovým” zbožím. V roce 1971 byla EVA označena za jeden z nejlepších výrobků na trhu. V letech 1972 a 1974 pak do výroby přišly modifikace tohoto nadmíru úspěšného radiopřijímače.

PROMYK, 1957 r. PAPERSEK (1957)

2

To nowocześniejsza wersja „Pioniera”, w której m.in. zmieniono skalę zegarową na poziomą. Całość montowano w bakelitowej skrzynce. W 1958 r. powstał „Promyk 20402”, który był najdłużej produkowanym w Polsce radioodbiornikiem na lampach uniwersalnych (do 1968 r.). W 1958 r. cena „Promyka” wynosiła 810 zł.

Vylepšená verze modelu „Pionýr”. Nejvýraznější změnu představovalo nahrazení ciferníkové stupnice stupnicí horizontální. Kryt přístroje tvořila bakelitová skříňka. V roce 1958 vznikl „Paprsek 20402”, nejdéle vyráběný radiopřijímač s univerzálními lampami v Polsku (do roku 1968). V roce 1958 cena přístroje činila 810 zł.

DML-301, 1970 r. DML-301 (1970)

3

Pierwszy z licznej rodziny radioodbiorników, których powstało aż 7 modeli. Różniły się m.in. maskownicą głośnika, kolorem skali i wbudowanym gramofonem. Do 1973 r. wyprodukowano łącznie 65.466 sztuk.

První z rodiny 7 radiopřijímačů. Lišily se od sebe mřížkou reproduktoru, barvou stupnice a typem vestavěného gramofonu. Do roku 1973 opustilo výrobní pás 65.466 ks.

PIONIER U3, 1952 r. PIONÝR U3 (1952)

Liczący ponad 32 tys. mieszkańców Dzierżoniów, stolica powiatu dzierzoniowskiego, leży u stóp atrakcyjnych krajobrazowo i turystycznie Gór Sowich. W mieście zachowało się wiele zabytków. Są to przede wszystkim kościoły, średniowieczne mury obronne, XIX-wieczna synagoga, kamienice oraz zabytkowy ratusz z wieżą widokową i Muzeum Miejskie.

Dzierżoniów i Lanškroun położone są na obszarze polsko-czeskiego pogranicza. W 1999 roku podpisały umowę partnerską. Oba miasta łączą wspólna historia związana z produkcją radioodbiorników. Ideą projektu „Diora-Tesla - polsko-czeska historia elektrotechniki” jest rozpowszechnienie wiedzy o niej w Dzierżoniowie i Lanškroun. Na terenie obu miast powstały trasy turystyczne związane z historią elektrotechniki - „DIORA” w Dzierżoniowie i „TESLA” w Lanškroun.

Dzierżoniów, centrum dzierzoniowskiego okręgu w Dolnoślęzkim województwie, liczący 32 tys. mieszkańców, leży u podnóża naturalnie atrakcyjnych Gór Sowich. W mieście dochovalo mnoho památek, které přitahují pozornost návštěvníka svou majestátností. Dokonale zachovaným středověkým hradbám, synagoze z 19. století, historickým domům, Městskému muzeu a především k památkově chráněné radnici z 16. století a věži s vyhlídkovou terasou, historickým hodinovým mechanismem a rekonstrukcí minciřstevské dílny.

Dzierżoniów a Lanškroun se nacházejí na území polsko-českého pohraničí. V roce 1999 podepsali smlouvu o partnerství. Obě města mají společnou historii související s výrobou radiopřijímačů. Myšlenkou projektu „Diora-Tesla - polsko-české dějiny elektrotechniky” je rozšíření historie spojené s výrobou radiopřijímačů v Dzierżoniowie a Lanškroun. Turistické trasy spojené s historií elektrotechniky - „DIORA” v Dzierżoniowie a „TESLA” v Lanškroun - byly vytvořeny v obou městech.

4

Odbiornik lampowy produkowany przez „Diorę” w dwóch rodzajach drewnianych skrzynek. W takich samych montowano także „Mazura”. Litera „U” przy nazwie oznacza odbiornik uniwersalny, przystosowany do sieci prądu stałego i zmiennego. W tamtym czasie istniały jeszcze w Polsce regiony zasilane wyłącznie siecią prądu stałego. Produkcję zakończono w 1956 r.

Lampový přijímač vyráběný Diorou ve dvou typech dřevěných skříněk, stejných jako v případě typu „Mazur”. Písmeno „U” v názvu znamená, že se jedná o přijímač univerzální, přizpůsobený napájení jak střídavým tak stejnosměrným proudem. V těch dobách ještě v Polsku existovaly regiony vybavené pouze sítí stejnosměrného proudu. Výroba byla ukončena v roce 1956.

RAMONA, 1961 r. RAMONA (1961)

5

Powstała według pomysłu Jana Kowalczyka, absolwenta Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Podczas Międzynarodowych Targów Poznańskich w 1961 r. uznana za najbardziej efektywny model polskiej kolekcji. Produkowana w czterech odmianach była przedmiotem eksportu m.in. do Wielkiej Brytanii i Kanady. Przez swój niekonwencjonalny kształt nazywana potocznie „świnką”. Do 1965 r. wyprodukowano 44.456 sztuk.

Přijímač navržený Janem Kowalczykem, absolventem Státní vysoké školy výtvarných umění ve Vratislavi. Během Poznaňského mezinárodního veletrhu v roce 1961 byl oceněn jako nejpůsobivější výrobek polských vystavovatelů. Ramona vyráběná ve čtyřech různých provedeních se vyvážela mj. do Velké Británie a Kanady. Svým nekonvenčním vzhledem si vysloužila přezdívku „prasátko”. Do roku 1965 spatřilo světlo světa 44.456 ks těchto přístrojů.

RYTM, 1966 r. RYTMUS (1966)

6

Jeden z pierwszych domowych odbiorników tranzystorowych produkowanych w „Diorze”. Ciekawy wzorniczo, montowany w obudowie z tworzywa sztucznego w kilku wersjach kolorystycznych. Występował także pod nazwą „Rytmus”. Zasilany dwiema płaskimi bateriami o napięciu 4,5 V.

Jeden z prvních Diorou vyráběných tranzistorových přijímačů pro domácí využití. Designově zajímavý, s plastovým krytem v několika barevných provedeních. Napájení zajišťovaly dvě ploché baterie o napětí 4,5 V.

SONATINA, 1957 r. SONATINA (1957)

7

Była ulepszoną wersją „Promyka”, w której obrotowy przełącznik zakresów zmieniono na klawiszowy. Produkowana

Vylepšená verze přijímače „Paprsek”, v níž byl otočný přepínač pásem nahrazen tlačítkovým. Vyráběla se v leštěné

w politurowanej drewnianej skrzynce ozdobionej jasną wkładką z melaminy, co nadało jej niepowtarzalny wygląd. Możliwość zasilania z sieci prądu stałego i zmiennego. W ciągu 6 lat wyprodukowano blisko 200 tys. sztuk. Jej cena w 1957 r. wynosiła 1250 zł.

dřevěné skříně se světlou melaminovou vložkou, které vděčila za svůj neobyčejný vzhled. Technické řešení umožňovalo napájení střídavým i stejnosměrným proudem. Během 6 let bylo vyrobeno téměř 200 tis. ks. V roce 1957 její cena činila 1250 zł.

PODHALE, 1957 r. PODHALI (1957)

8

Jeden z największych i najcieńszych aparatów radiowych produkowanych w „Diorze”. Przez zastosowanie superreakcyjnej przystawki „Podhale” było pierwszym radioodbiornikiem w Polsce z zakresem fal ultrakrótkich. Odbiornik posiadał siedmioklawiszowy przełącznik zakresów, w tym m.in. podwójne fale średnie i krótkie oraz dodatkowy klawisz stacji lokalnej. Prócz tego włącznik gramofonu i wyłącznik odbiornika. Dostrajanie stacji odbywało się za pomocą magicznego oka.

Jeden z největších a nejtěžších přístrojů vyráběných w „Diorze”. Díky použití přídavného superreakčního oscilátoru se „Podhali” stalo prvním radiopřijímačem v Polsku s pásmem ultra krátkých vln. K výběru pásma sloužil přepínač se sedmi tlačítky, mj. čtyřmi pro pásma středních a krátkých vln a přídavným tlačítkem lokální stanice. Krom něj měl uživatel k ovládní přístroje k dispozici ještě vypínače přijímače a gramofonu a také „magické oko”, s pomocí něhož doladovával stanice.

POLONEZ, 1955 r. POLONEZA (1955)

9

Jeden z kamieni milowych w historii „Diory”. Pierwszy po wojenny radioodbiornik z gramofonem elektrycznym typu GE-53 produkowany w Łódzkiej „Fonice”. Odbiornik wytworzono w dwóch wersjach: „Polonez I” w latach 1955-1957 w liczbie ok. 4.970 sztuk i „Polonez II” z napisem „Radiola” na skali w latach 1956-1958 w liczbie ok. 19.500 sztuk.

Jeden z milníků v historii Diory - první poválečný přijímač s elektrickým gramofonem typu GE-53, vyráběným v závodě Fonika v Lodí. Postupně vznikly dvě verze tohoto přístroje: „Polonez I” produkovaná v letech 1955-1957 v počtu cca 4970 ks a „Polonez II” s nápisem „Radiola” na stupnici vyráběná v letech 1956-1958, jejíž výsledný počet dosáhl 19.500 ks.

KOS, 1960 r. KOS (1960)

10

Kamień milowy w rozwoju „Diory”. Mały odbiornik w futurystycznej obudowie z tworzywa sztucznego wytwarzanego w różnych kolorach. Pierwszy produkt „Diory”, w którym zrezygnowano z montażu na szkieletie metalowym, wprowadzając technologię montażu na płytce drukowanej. Po dwóch latach wycofany z produkcji. W 1961 r. kosztował 850 zł.

Významný mezník v rozvoji podniku. Malý přijímač ve futuristickém krytu z umělé hmoty, vyráběný v různých barevných provedeních. První výrobek Diory, v němž konstruktéři upustili od kovové konstrukce a zavedli do výroby technologii plošných spojů. „Kos” byl po dvou letech z výroby stažen. V roce 1961 stál 850 zł.